

donallum

Associació Catalana per un Part Respectat

www.donallum.org
vullserinformada.donallum.org

A Barcelona, el 16 de novembre de 2020

Per la present, jo Marta Busquets Gallego, com a presidenta de Dona Llum Associació Catalana per un Part Respectat, trasllado a la Conselleria de Salut les nostres queixes i demandes en relació amb la gestió de la pandèmia i l'atenció obstètrica que estàn rebent les dones a Catalunya.

Així, hem detectat que no s'estàn garantint drets (val a dir que els drets són drets, la base, no pas cap luxe) que hem trigat molts anys d'activisme en afiançar a Catalunya. Així hi ha dones que han anat o van a proves sense acompanyant, incloent dones que han parit o pareixen soles¹², s'han produït amb freqüència separacions de mares i nadons, s'han posat barreres a la lactància, no s'està acompanyant adequadament a dones embarassades i puèrperes tampoc, aquestes últimes sovint queixant-se de falta d'atenció i soledat, s'han deixat de fer multitud de proves sense cap mena d'explicació³. Les dones també estàn essent obligades a parir amb mascareta⁴ malgrat les recomanacions i evidència estableixen que són els professionals qui s'han de protegir. Tanmateix les dones es queixen d'un augment d'intervencions per qüestions logístiques hospitalàries com induccions, parts instrumentals, etcètera.

Paral·lelament, el Sistema Català Públic de Salut no només no ha reforçat serveis, ni ha aprofitat per readreçar una situació ara del tot evident - consistent en que la medicalització d'embaràs, part i postpart i en concret el model hospitalocentrista d'atenció d'aquests processos en dones i nadons sans és un model absolutament fallit i caduc, tant a nivell de iatrogènia, com d'augment de risc infeccions en temps de pandèmia, com a nivell de recursos – sino que s'ha dedicat a tancar paritoris (Catalunya ha sigut la comunitat autònoma que més paritoris ha tancat), concentrant encara a més usuàries a menys indrets, forçant-les a acudir a entorns hospitalaris on la concentració i exposició vírica és major.

Així es dona la situació que a Barcelona portem mesos amb hotels tancats, inclòs tapiats, i el Sistema Català Públic de Salut enlloc d'habilitar-los com a cases de parts, com s'ha fet a altres

1 Literalment soles, ja que a Catalunya no es garanteix el ratio one to one (tampoc ens hi apropem), és a dir, una llevadora per cada dona en tot moment.

2 Sí podien anar acompanyades als bars.

3 Per cert proves de dubtosa evidència científica respecte de les quals fins fa poc, quan una dona expressava dubtes respecte de realitzar-les sovint era maltractada i titllada d'irresponsable

4 Poden sortir a fer esport sense ella però no poden prescindir de la mateixa en un dels dies més importants de la seva vida en un moment en el que a més a més, una adequada oxigenació de la usuària i del nadó és de màxima importància

països de l'entorn europeu amb bons resultats, s'ha dedicat a tancar paritoris i a concentrar a usuàries sanes a centres hospitalaris.

Les dones catalanes som ciutadanes de ple dret i paguem els nostres impostos: exigim un retorn. Exigim una Sanitat Pública dotada de recursos i mitjans, amb personal suficient i entorns que garanteixin la nostra seguretat i promoguin la salut. És intolerable que les dones que tenen capacitat per pagar una mútua puguin anar a ecografies acompanyades, per exemple. És intolerable que poder exercir els nostres drets o no depengui de la nostra capacitat econòmica. La deixadesa del Departament de Salut promou la privatització de la nostra salut i les nostres vides.

Els recordem que els drets fonamentals, i en particular els drets de les dones, no són un luxe només a l'abast "quan tot va bé". Les dones portem segles sentint que els nostres drets fonamentals mai són la prioritat, suportant tot tipus de violències perquè hi ha quelcom més important a atendre.

Els nostres drets fonamentals, i en particular els nostres drets com a dones, estan recollits a textos tant nacionals (com per exemple la Constitució Espanyola o la Llei d'Autonomia del Pacient), com internacionals (Convenio d'Oviedo), com específicament a textos com el Conveni CEDAW i en particular la seva Recomanació nº 24 sobre Dona i Salut. A més a més a l'any 2019 l'Assemblea General de les Nacions Unides va emetre la resolució 71/170 on clarament s'expressa que la falta de mitjans als serveis de salut són violència contra les dones, de tipus institucional i econòmica, de la qual els Estats i els Proveïdors de Salut són directament responsables.

Dieu a les dones que han de patir violència i violacions dels seus drets al sistema de salut, precisament per preservar la seva salut. Nosaltres, les dones, en el nostre nom i en el dels nostres nadons, us diem que no hi ha salut possible sense drets fonamentals. Que per una qüestió de risc futur de contagi produïu violències i danys en la salut en el present.

Les dones catalanes exigim una Sanitat Pública i en concret en l'àmbit obstètric digna. Dotada de mitjans, recursos, personal i que tingui en compte, no com a luxe sino com a mínim denominador comú, els nostres drets humans.

En cas que això no sigui possible, exigim que es depurin responsabilitats polítiques i que es dugui a terme una investigació al Departament per determinar quines persones són responsables de les vulneracions que s'estàn produint i de l'empobriment deliberat i sostingut en el temps de la nostra sanitat pública així com la precarització dels seus professionals.

Les dones ja no volem deixar els nostres drets i la nostra salut "per després". Volem els nostres drets i la nostra salut, i la dels nostres nadons, filles, fills, els volem ara, i més tenint en compte que estem en pandèmia.

No es justifica amb la excusa de la pandèmia i de la nova normalitat que es cronifiquin problemes, vulneracions i retallades que fa més d'una dècada que venim denunciant.

No som irresponsables, no som egoistes. Tenim dignitat.